

Fleischl Cora

Ezen a felvételen az idősebbik nővérem, Cora látható. A kép az 1920-as években készült a Dunaparton. A Dunát az egész családom imádta. Nekünk a Duna nagyon sokat jelentett, rengeteget jártunk evezni és sokat úsztunk is benne. Anyu is evezett, és nagyszerűen úszott. Ő tanított meg minket úszni, természetesen a Dunában. Pedig az nem egyszerű! Cora 1900-ban született. Cora művész volt, festő. Nagyon tehetséges volt és szép. Otthon, ha festett, akkor a szalonban, a nagyszobában állította föl a festővásznát, és keverte a színeket a palettáján. De hát azért ő főleg a szabadban festett, eljárt, leggyakrabban a Dunakanyarba. Kernstoknak az iskolájához tartozott, az úgynevezett nyári iskolához [Kernstok Károly (1873--1940), a Nyolcak egyik vezető alakja, majd plein-air képeket festett, később dekoratív, konstruktív és expresszív elemeket egyesített. -- A szerk.]. Rengeteg akvarellt készített, ezek közül sok még mindig megvan. Cora megházasodott, és a férjével együtt 1930-ban elment a Szovjetunióba. 1935-ben Szolikamszkból küldött még hírt magáról, aztán semmi többet nem tudunk róla. A lányok nagy társasági életet éltek. Nálunk úgynevezett házi bál volt minden évben, míg ők otthon laktak. Ilyenkor a nagymamám is odajött, és akkor a nagymamámmal a személyzeti szobában aludtunk -- mert hiszen akkor elküldtük a személyzetet, ők az előkészítésben segítettek meg aztán a rendrakásban. Pontosan emlékszem, a narancssaláta az állandó menü része volt, és volt egy olyan bútorunk, ami kifejezetten arra a célra szolgált, hogy föl lehetett rakni rá az ételt, tehát két emelete volt. Fölül voltak a sós ételek és alul voltak az édesek. Volt egy ötszobás lakásunk, aztán abból később már csak két szobát használtunk, de az a két szoba is olyan nagy volt, mint mostanában egész lakások. A Kiss János utcában -- mikor már én világra jöttem -- nem volt cseléd, csak bejárónőnk volt. Akkor általában a személyzeti szobát valaki olyasvalaki kapta, aki a mosást csinálta meg a nagytakarítást. Amíg a Cora meg a Hedi gyerekek voltak, addig volt bejárónő, illetve cselédlány is. A nagylakásban én aludtam az ebédlőben, ott volt egy dívány. Hedi pedig a szalonban. A Coraé volt az egyik udvari szoba. A szülőknek volt saját hálószobája, az egyik utcai szoba.